

zakończeniu egzaminów wstępnych lub badania przydatności.

§ 17. 1. W indywidualnych przypadkach kandydat do szkoły może ubiegać się o przyjęcie do klasy wyższej niż pierwsza.

2. Decyzję o przyjęciu kandydata do klasy wyższej niż pierwsza podejmuje dyrektor szkoły na podstawie ustalenia przez komisję predyspozycji i poziomu umiejętności odpowiadających programowi klasy, do której kandydat ma być przyjęty, a w przypadku szkoły prowadzącej kształcenie ogólne — także na podstawie przedstawionego przez kandydata świadectwa szkolnego promocyjnego, potwierdzającego zrealizowanie programu obowiązującego dla danej klasy w zakresie przedmiotów ogólnokształcących.

§ 18. 1. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się możliwość przechodzenia ucznia z jednej szkoły artystycznej do innej tego samego typu i kierunku kształcenia za zgodą dyrektora szkoły, do której uczeń przechodzi:

- 1) w ciągu roku szkolnego,
- 2) z końcem roku szkolnego.

2. Różnice programowe z przedmiotów objętych nauką w szkole, do której uczeń przechodzi, są uzupełniane w czasie i według zasad ustalonych przez nauczyciela.

§ 19. 1. Jeżeli w szkole, do której uczeń przechodzi, naucza się innego języka obcego niż ten, którego się uczył w poprzedniej szkole, a rozkład zajęć uniemożli-

wia uczęszczanie na zajęcia innej grupy w tej samej szkole, uczeń może:

- 1) uczyć się języka obowiązującego w danej klasie, wyrównując we własnym zakresie braki programowe do końca roku szkolnego, albo
- 2) kontynuować we własnym zakresie naukę języka obcego, którego uczył się w poprzedniej szkole, albo
- 3) uczęszczać na zajęcia z języka obcego w innej szkole.

2. Ucznia, który kontynuuje we własnym zakresie naukę języka obcego jako przedmiotu obowiązkowego, egzaminuje i ocenia nauczyciel języka obcego z tej samej lub innej szkoły, upoważniony przez dyrektora danej szkoły.

§ 20. Przy przechodzeniu ucznia ze szkoły artystycznej do szkoły innego typu stosuje się odpowiednio przepisy wydane przez Ministra Edukacji Narodowej.

§ 21. Traci moc rozporządzenie Ministra Kultury i Sztuki z dnia 16 sierpnia 1993 r. w sprawie warunków przyjmowania uczniów do szkół i placówek artystycznych oraz przechodzenia z jednych typów szkół do innych (Dz. U. Nr 81, poz. 382).

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: *Z. Podkański*

611

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 8 sierpnia 1997 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonywania niektórych zawodów filmowych.

Na podstawie art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 1987 r. o kinematografii (Dz. U. Nr 22, poz. 127, z 1989 r. Nr 6, poz. 33 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 89, poz. 517) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Kultury i Sztuki z dnia 16 czerwca 1995 r. w sprawie wykonywania niektórych zawodów filmowych (Dz. U. Nr 78, poz. 392) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 w pkt 2 skreśla się wyrazy: „w ramach stowarzyszeń kultury fizycznej, w części dotyczącej osób uprawiających pięciobój nowoczesny”;
- 2) w § 3 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Stwierdzenie posiadania kwalifikacji uprawniających do wykonywania zawodu kaskadera fil-

mowego i kaskadera filmowego-koordynatora nie może nastąpić w stosunku do osoby, której przyznano rentę inwalidzką, a po dniu 31 sierpnia 1997 r. — również w stosunku do osoby, której przyznano rentę z tytułu całkowitej lub częściowej niezdolności do pracy, bez względu na to, czy renta została następnie zawieszona.”;

3) w § 6:

- a) w ust. 1 w pkt 4 wyraz „dziesięciu” zastępuje się wyrazem „dwudziestu”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do odbycia praktyki zawodowej może być dopuszczona osoba, która nie ukończyła 45 lat, przedstawiła orzeczenie lekarskie oraz ważne zaświadczenie o ukończeniu szkolenia

w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy przy produkcji filmowej, a także zdała przed komisją kwalifikacyjną wymienioną w § 9 egzamin praktyczny obejmujący następujące dziedziny:

- 1) walka na broń białą,
- 2) jazda konna,
- 3) skoki i upadki z wysokości,
- 4) pływanie,
- 5) sporty i sztuki walki.”;

4) w § 8 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Osoba, która uzyskała decyzję stwierdzającą kwalifikacje do wykonywania zawodu filmowego, otrzymuje legitymację potwierdzającą jej uzyskanie.”;

5) w § 9:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja kwalifikacyjna składa się z dziewięciu członków, których powołuje i odwołuje właściwy organ, przy czym sześciu członków powoływanych jest spośród osób wskazanych przez właściwe stowarzyszenia twórców, artystów wykonawców i producentów filmowych, a trzech członków — spośród osób wskazanych przez związek zawodowy reprezentatywny dla większości kaskaderów filmowych wykonujących ten zawód; przewodniczącemu komisji powołuje i odwołuje właściwy organ spośród jej członków.”;

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Komisja kwalifikacyjna rozpatruje wnioski o stwierdzenie kwalifikacji uprawniających do wykonywania zawodów filmowych w składach pięcioosobowych, wyznaczanych przez przewodniczącemu komisji.”;

6) w § 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Koszty postępowania kwalifikacyjnego, w tym koszty wynagrodzeń, o których mowa w § 12, ponosi wnioskodawca.”

§ 2. 1. Osoby, które nie złożyły wniosku w terminie określonym w § 19 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w § 1, zwanego dalej „rozporządzeniem”, a wykonywały zawodowo działalność artystyczną w dziedzinie produkcji filmowej w charakterze kaskadera w okresie:

- 1) po dniu 31 grudnia 1991 r. przez 2 lata — mogą przystąpić do egzaminu, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia, bez odbywania praktyki zawodowej określonej w § 6 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia,
- 2) po dniu 31 grudnia 1986 r. przez 5 lat i brały udział w realizacji co najmniej 30 filmów — mogą uzyskać stwierdzenie kwalifikacji uprawniających do wykonywania zawodu kaskadera filmowego bez konieczności odbywania praktyki zawodowej określonej w § 6 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia oraz zdawania egzaminu, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia,
- 3) po dniu 31 grudnia 1975 r. przez 15 lat i brały udział w realizacji co najmniej 100 filmów — mogą uzyskać stwierdzenie kwalifikacji uprawniających do wykonywania zawodu kaskadera filmowego-koordynatora.

2. W uzasadnionych przypadkach osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 2, mogą wystąpić do właściwego organu o zwolnienie od obowiązku posiadania średniego wykształcenia.

3. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do osób, które przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nabyły prawo do świadczeń rentowych, jeśli z orzeczenia lekarskiego stanowiącego podstawę przyznania renty inwalidzkiej wynika brak zdolności do wykonywania zawodu kaskadera filmowego i kaskadera filmowego-koordynatora.

§ 3. Sprawy nie zakończone do dnia wejścia w życie rozporządzenia decyzją ostateczną podlegają rozpatrzeniu według dotychczasowych przepisów.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: *Z. Podkański*

612

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 8 sierpnia 1997 r.

w sprawie orzekania o niezdolności do pracy do celów rentowych.

Na podstawie art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270, z 1986 r. Nr 1, poz. 1, z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192, z 1990 r. Nr 10, poz. 58 i 61, Nr 36, poz. 206, Nr 66, poz. 390 i Nr 87, poz. 506, z 1991 r. Nr 7,

poz. 24, Nr 80, poz. 350 i Nr 94, poz. 422, z 1992 r. Nr 21, poz. 84 i Nr 64, poz. 321, z 1994 r. Nr 74, poz. 339 i Nr 108, poz. 516, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1996 r. Nr 100, poz. 461, Nr 136, poz. 636 i Nr 147, poz. 687 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 93, poz. 569) zarządza się, co następuje: